

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ζ'

20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1929

ΑΡΙΘ 16

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΝΤΕΡΒΟΥΡΙΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβουρίας καὶ Πριματός τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας Δρ Κόσμο Γκρόντον Λάνγκ, τηλεγραφικῶς προειδοποιήσας διὰ τοῦ ἀστυράτου ἐκ τῆς θαλάσσης ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, ὥραν 3ην μ.μ. Ἐπειδὴ δὲ ταξιδεύει ἀνεπισήμως δὲν ἐδέχθη ὅπως γίνῃ ὑποδοχὴ ἐν Πειραιεῖ.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ἐκ τῆς Πρεσβείας μεταβὰς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος ἐχαιρέτισεν αὐτὸν ἐκ μέρους τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου εἰπὼν εἰς αὐτὸν τὰ ἑξῆς :

« Σεβασμιώτατε,

» Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βασιλείως ὁ Γ' μοι ἀνέθεσε τὴν ἐντολὴν νὰ ἐκφράσω τὴν χαρὰν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τὰς εὐχὰς Αὐτῆς ἐπὶ τῷ εὐφροσύνῳ γεγονότῳ τῆς προσωπικῆς ὑπὸ τῆς Ἑμετέρας Σεβασμιότητος ἐπισκέψεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολῆς, ἣν θεωρεῖ ὡς ἐχέγγυον στενωτέρας προσεγγίσεως τῆς Ὁρθοδόξου καὶ Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας.

» Ἡ προκαθημένη πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως εὐχεται, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἐνισχύσῃ τὴν Ἑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν τῷ ὑψηλῷ Αὐτῆς ἔργῳ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας, ἣς ἡ Ἑμετέρα Σεβασμιότης εἶνε δόξα καὶ καύχημα.

Ὁ Ἄγγλος Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήντησεν εὐχαριστῶν καὶ βεβαιῶν ὅτι μεγάλων συμπαθειῶν ἀπυλαῖει ἐν τῇ Ἀγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ ἔνδοξος Ἐκκλησία ΚΠόλεως.

Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν ἀφίκετο ὁ Ἄγγλος Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν, ὑπὸ τοὺς χαρμοσύνους ἤχους τῶν κωδῶνων, γενόμενος δεκτός ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, φέροντος μανδύαν καὶ ποιμαντικὴν ράβδον, ἀντηλλάξε δὲ μετ' αὐτοῦ ἀσπασμὸν καὶ ὠδηγήθη εἰς τὸ κέντρον τοῦ ναοῦ, ἔνθα εἶχον στηθεῖ δύο ἔδραι. Ὁ ναὸς ἦτο κατάμεστος εὐσεβοῦς πλήθους. Ἀπασα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν

σώματι καὶ πάντες οἱ παρευριστοὶ ἐν Ἀθήναις Ἀρχιερεῖς περὶ τοὺς 20 ἐν συνόλῳ φέροντες ἐγκόλιον καὶ ἐπανωκαμήλαιον εἶχον καταλάβει θέσιν πρὸ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, ὅπισθεν δὲ αὐτοῦ ἴσταντο πλείστοι ἱερεῖς καὶ καὶ διάκονοι, ἀπὸ δὲ τῆς θύρας τοῦ ναοῦ μέχρι τοῦ κέντρον εἰς δύο γραμμάς, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἦσαν παρατεταγμένοι οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς.

Ὁ ἑφημέριος τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ καὶ δύο Διάκονοι ἀνέμενον ἐνδεδυμένοι, ἤρξατο δὲ ἐν ἀπολύτῳ τάξει διεξαχθεῖσα ἡ ἱερὰ τελετή, ἀμα ὡς κατέφθασαν εἰς τὸ μέσον τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ οἱ δύο Ἀρχιεπίσκοποι. Ἐψάλη ἀρμονικώτατα ὑπὸ τοῦ χοροῦ τὸ « Τῆ Ὑπερμάχῳ » καὶ ἡ Δοξολογία, ἐγένετο δὲ δέησις « ὑπὲρ εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως ». Ὁ Ἄγγλος Ἀρχιεπίσκοπος βαθύτατα συγκινημένος παρηκολούθει τὴν δέησιν μετὰ βαθείας κατανύξεως, ποιούμενος τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δεήσεως ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ὠδήγησε τὸν Ἄγγλον Ἀρχιεπίσκοπον πρὸ τοῦ τάφου τοῦ Γρηγορίου Ε', πρὸ τοῦ ὁποῖου ἐκείνος μετ' ἀπείρου εὐλαβείας ὑπεκλίθη, μετὰ θαυμασμοῦ ἀναπολίθας τὰ κατὰ τὸ μαρτύριον τοῦ Πατριάρχου καὶ τὰς λεπτομερείας τῆς διασώσεως τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ λειψάνου.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς μετέβησαν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ὡς καὶ ὁ λοιπὸς Κλήρος καὶ οἱ Ριζαρεῖται, τὸ δὲ πλῆθος κατέκλυσε τὴν πρὸ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ πλατείαν καὶ παρετάθη ἐν τάξει κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν μέχρι τοῦ μεγάρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Οἱ δύο Ἀρχιεπίσκοποι μετέβησαν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἐπ' αὐτοκινήτου. Ὁ Ἄγγλος Ἀρχιεπίσκοπος ἐξέφραξε τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν βαθύτατην συγκίνησίν του διὰ τὴν γενομένην μεγαλοπρεπεστάτην ὑποδοχὴν, ἐθαύμαζε δὲ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐκδηλουμένην εὐλάβειαν, τὴν ἐγκαρδιότητα καὶ τὴν θερμωτάτην συμπάθειαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἀπὸ τῆς ὁδοῦ μέχρι τῆς μεγάλης αἰθούσης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἦσαν παρατεταγμένοι οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζαρείου καὶ οἱ κληρικοὶ, χαιρετίζοντες εὐλαβῶς τὸν διερχόμενον ἐπίσημον ξένον, ἐν δὲ τῇ αἰθούσῃ ὁ Μικ

Ἀρχιεπίσκοπος συνέστησε πρὸς τὸν Ἄγγλον Ἀρχιεπίσκοπον τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς, εἶτα δὲ προσεφώνησεν αὐτὸν ὡς ἑξῆς :

«*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

»*Εἶνε μεγάλη ἡ χαρὰ, ἣν αἰσθανόμεθα σήμερον ὑποδεχόμενοι Ἰμᾶς, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Καντερβουρίας καὶ Πριμᾶτον τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.*

»*Ἡ ὑμετέρα ἐπίσκεψις, ὡς γεγονὸς ὅλως ἔκτακτον, θὰ σημειώσῃ πάντως σταθμὸν σπουδαῖον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν σχέσεων τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῆς Ἰμετέρας Χάριτος ἀναπολεῖ μετὰ συγκινήσεως τὸ γεγονός, καθ' ὃ ἐξ Ἀθηνῶν, ἔνθα, ὡς καθηγητῆς εἰργάζετο, ὠρμήθη ὁ κατὰ τὸν ζ' αἰῶνα ἀναμορφωτῆς γενόμενος τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας μέγας Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβουρίας Θεόδωρος, ὁ ἐκ Ταροῦ, καὶ ὅτι ἐξ Ἀθηνῶν ἐδόθη τὸ σύνθημα τῶν ἀπὸ τῶν μέσων περιπόου τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἀρξαμένων νέων φιλικῶν σχέσεων μεταξύ τῆς Ἀγγλικανικῆς καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, διὰ τῆς εἰς Ἀγγλίαν ἀποστολῆς τοῦ Ἐπισκόπου Σύρου Ἀλεξάνδρου Λυκούργου.*

»*Ἡυχθήμεν πρὸ μικροῦ εἰς τὸν Θεόν, ἐπὶ τῇ ὑμετέρᾳ ἐπισκέψει, ὑπὲρ εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως. Ἡ εὐχὴ αὕτη ἀναπέμπεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τοῖς ναοῖς καὶ ἀντηχεῖ βαθύτατα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ὀρθοδόξων.*

»*Βεβαιωθήτε ὅτι τὴν στιγμήν ταύτην εὐρίσκεσθε ἐν μέσῳ εὐκρινῶν φίλων καὶ ἀδελφῶν. Ἰποδεχόμεθα Ἰμᾶς ὡς ἡμέτερον γνωρίζοντες τὴν ἀγάπην, ἣν τρέφετε πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.*

»*Εὐχαριστοῦντες ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει, εὐχόμεθα ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἀποκαταστήσῃ πλήρως τὴν πολύτιμον ὑμῶν ὑγείαν καὶ ὅπως εὐλογήσῃ καὶ ἐνισχύσῃ Ἰμᾶς εἰς τὴν διαποίμανσιν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.*

»*Ὡς εὖ παρέστητε.»*

Ἀπαντῶν εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὁ Πριμᾶτος, τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ἐξέφρασεν ἐν ἀρχῇ τὴν λύπην του διότι δὲν τοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐνδοξον ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ διότι δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ ἐπισήμως, λόγῳ τοῦ ὅτι τὸ ταξειδίον του φέρει ἐντελῶς ἰδιωτικὸν χαρακτήρα. Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, εἶπεν, ὅτι σπανίως ἠσθάνθησιν συγκίνησιν παρομοίαν τῆς σημερινῆς, ἀπὸ τὴν φιλόφρονα ὑποδοχὴν ὑμῶν. Μοὶ φαίνεται, καίτοι πλειστάκις εἰς τὸ παρελθὸν ἦλθον εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, ὅτι διὰ πρώτην φοράν εὐρίσκο-

μαι ἐνώπιον τόσο ὀρθοδόξου κλήρου. Βεβαιωθήτε, ὅτι ἡ σημερινὴ ὑποδοχὴ σας καὶ ἡ ὠραία μουσικὴ τὴν ὅποιαν ἤκουσα εἰς τὴν Μητρόπολιν, θὰ παραμείνωσιν ἀλησμόνητα εἰς τὴν μνήμην μου.

Ἄν καὶ τὸ ταξειδίον μου φέρει ἰδιωτικὸν χαρακτήρα, εἶμαι εὐτυχῆς διότι μοῦ παρεσχέθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν. Εἶμαι ὅμως ὀλιγώτερον εὐτυχῆς, ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου τῆς ἐκδρομῆς μου, διότι λόγῳ σπουδαιότητων ὑποθέσεων, δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων. Παρ' ὅλα ταῦτα ἐπιλαμβάνομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ διαψεύσω ὅλας τὰς ἀνακριβείας αἱ ὅποιαι ἐγράφησαν εἰς τὸν τύπον, ὅτι δηλαδὴ ἄλλοι λόγοι συνετέλεσαν εἰς τὴν ματαίωσιν τῆς ἐπισκέψεώς μου εἰς Ἱεροσόλυμα. Πρόκειται περὶ ζητήματος χρόνου, ἄλλως ἢ μετὰβασίς μου θὰ ἦτο ὀριστικὴ.

Ἐπιστρέφω εἰς τὸ Λονδίον διὰ νὰ παρασκευάσω τὴν μεγάλην Σύνοδον τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ἐν ἧ' θὰ παραστῶσι 300 Ἐπίσκοποι, καὶ θὰ εἶμαι εὐτυχῆς ἐὰν συζητηθῶσι κατ' αὐτὴν σοβαρώτερον τὰ ζητήματα, τὰ ὅποια ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν συνεννόησιν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Εἶμαι εὐτυχῆς, διότι μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ τοὺς λοιποὺς Ἱεράρχας τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τῆς ὁποίας γνωστοὶ εἶναι οἱ δεσμοὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ μετὰ πεποιθήσεως ἀποβλέπω εἰς μίαν συνεννόησιν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἐπ' ἀγαθῷ ἀμφοτέρων.

Πρὸ ὀλίγου ἐμνήσθητε τοῦ ἐκ Ταροῦ Ἀρχιεπισκόπου Θεοδώρου. Εἶμαι εὐτυχῆς ὅτι ὁ διάδοχός του κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα, ἔρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας ὄχι μὲ ὀλιγώτερον σεβασμὸν.

Καταλήγων ὁ Ἄγγλος ἀρχιεπίσκοπος ἐξέφρασεν ἐτι ἅπαξ τὴν ἐγνωμοσύνην του διὰ τὴν γενομένην ὑποδοχὴν.

Τὴν προσφώνησιν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἠρμήνευσεν ἀγγλιστὶ ὁ Καθηγητῆς κ. Ἀλεβιζᾶτος, ὅστις ὡσαύτως ἠρμήνευσεν ἑλληνιστὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου Ἀρχιεπισκόπου ἐξ ὑπογείου εἰρημένα.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀντιφωνήσεως ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προσήνεγεν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Καντερβουρίας χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ στήθους μετὰ ταινίας, ὃν μετὰ μεγάλης ἐκείνος συγκινήσεως λαβὼν ἀνήρτησεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, ἐκβαλὼν τὸν ὃν ἐφόρει, ἐξεδήλωσε δὲ ὅλως ἰδιαίτερον ἐπὶ τῷ ἀνεκτιμῆτῳ, ὡς εἶπε, τούτῳ καὶ ἰσρωτάτῳ δώρῳ, συγκίνησιν καὶ εὐχαρίστησιν. Μετὰ τοῦτο ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὸν τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα τοῦ Παναγ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

«Παρακαλούμεν, προσαγορεύσατε και ἐξ ἡμῶν αὐτοῦ Χάρिता Ἀρχιεπίσκοπον Καντερβουρίας και βεβαιώσατε ὅτι λυπούμεθα μὲν στερηθέντες δωρημάτων συντυχίας αὐτοῦ, μετέχομεν ὅμως χαρᾶς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος ἐπὶ παρουσία αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις, τὴν ἐξ αὐτῆς τιμὴν ἐπὶ τῆς ὅλης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀντανακλώσαν ὑπολαμβάνοντες».

Ὁ Ἄγγλος Ἀρχιεπίσκοπος παρεκάλεσεν ὅπως διαβιβασθῶσιν αἱ ἐγκάρδια αὐτοῦ εὐχαριστίαι πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας μετ' ἀδελφικῆς προσαγορεύσεως. Ὡσαύτως παριστάμενος ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁ Ἐξαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου Ἱεροῦ. Βενέδικτος ἐχαιρέτισε τὸν Ἄγγλον Ἀρχιεπίσκοπον ἐκ μέρους τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβουρίας παρεκάλεσεν ὅπως διερχομένης αὐτοῦ και πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων εὐχαριστίαι και ἀδελφικαὶ προσρήσεις, ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι μετὰ τὴν ἐν Λάμπεθ Σύνοδον τοῦ 1930 θὰ δυνηθῆ νὰ ἐπισκεφθῆ τοὺς Ἁγίους Τόπους, οὗς νῦν δὲν δύναται νὰ ἐπισκεφθῆ οὐχὶ δι' ἄλλον τινὰ λόγον, προσέθηκε, ἀλλὰ διότι ἐπείγεται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Λονδίνον.

Μετὰ τοῦτο προεπιπόμενος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβουρίας μετὰ τῶν αὐτῶν τιμῶν ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἀπῆλθεν ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐκφράζων ἔτι ἀπαξ ἀπειρους εὐχαριστίας διὰ τὴν βαθύτατα συγκινήσασαν αὐτὸν ὑποδοχὴν. Τὴν ἐπαύριον περὶ ὥραν 2αν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος και ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἀλιβιζάτου μετέβη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρεσβείαν πρὸς ἀνταπόδοσιν τῆς ἐπισκέψεως. Παρέμεινε δὲ συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ μακρὸν και τέλος ἀπεχαιρέτισεν αὐτόν.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θηβῶν και Λεβαδίας μεταβὰς εἰς τὴν Πρεσβείαν κατὰ τὸ τέλος τῆς συνεντεύξεως ταύτης ἐπέδωκεν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Καντερβουρίας πολυτιμώτατα δεδεμένον μικρὸν Εὐαγγέλιον παλαιᾶς ἐκδόσεως, ὅπερ μετὰ συγκινήσεως ἀποδεχθεὶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐδήλωσεν ὅτι θ' ἀποθέσῃ αὐτὸ μετὰ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἀνακτόρου Λάμπεθ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκεφθεὶς τὰ μνημεῖα τῶν Ἀθηνῶν ἀπῆλθε χθὲς ἐπανακάμπτων εἰς Λονδίνον.

ΔΕΙΝΗ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

Ἐγράφη πάλιν εἰς τινὰ ἐφημερίδα ὅτι πρέπει τὸ Κράτος νὰ χρησιμοποίησῃ τὴν περιουσίαν τῶν Ἱερῶν Μονῶν διὰ κοινωφελεῖς σκοποὺς και ὅτι δὲν πρέπει νὰ νέμονται ὀλίγοι μοναχοὶ κολοσιαίαν περιουσίαν. Ἐγένετο μάλιστα και συλλαλητήριον ἐν τινὶ νήσῳ

και ψηφίσματα ἐξεδόθησαν κατὰ τῆς μελετωμένης ἀναθέσεως τῆς διαχειρίσεως και ρευστοποιήσεως τῆς Ἐκκλησ. περιουσίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἄλλ' ἄγνοοῦσι φαίνεται οἱ ταῦτα γράφοντες και ἐνεργοῦντες ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, μοναδικὸν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, δὲν δαπανᾷ οὐδ' ὀβολὸν ὑπὲρ συντηρήσεως τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι αὕτη συντηρεῖται μὲν ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἀλλὰ τὰ περισσεύματα ταῦτα διαρκῶς ἐλαττοῦνται διὰ τῶν δημοσίων και ἀπαλλοτριώσεων τῆς Μοναστηριακῆς κτηματικῆς περιουσίας. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ Γεν. Ἐκκλῆσ. Ταμεῖον εὐρίσκειται ἐν ἀμηχανίᾳ, μὴ ἔχον νὰ πληρώσῃ τὰς ἀπαραιτήτους μισθοδοσίας. Ἀπλούστατα διότι κατὰ μὲν τὸ προπαρελθὸν οἰκονομικὸν ἔτος τὸ Ταμεῖον ἐκ περισσευμάτων τῶν Ἱ. Μονῶν εἰσέπραξε μόνον 9 1)2 ἑκατομμ. δραχμῶν ἐναντι τῶν 15 ἑκατομμ., ὧν εἶχεν ἀνάγκη, κατὰ δὲ τὸ παρελθὸν ἔτος, τὸ λήξαν τῇ 31 Μαρτίου ἐν. ἔ., εἰσέπραξε μόλις περὶ τὰ 6 ἑκατομμ. δραχμῶν. Τὸ Ταμεῖον ἠναγκάσθη νὰ προβῆ εἰς δάνειον 5 ἑκατομμυρίων, ἀλλὰ και πάλιν μένει μέγα κενὸν τοῦλάχιστον 3 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὰς ὀφειλομένας μισθοδοσίας τοῦ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους!

Τὸ κενὸν τοῦτο πρόκειται ἔτι μᾶλλον ν' ἀξήσῃ νῦν διὰ τῆς μελετωμένης ἐλαττώσεως τοῦ ἐνοικιοῦ τῶν λειβαθίων και βοσκοτόπων εἰς τὸ προπολεμικὸν πρῶτον. Λειβάδιον, τὸ ὅποιον λ. χ. ἀπέδιδεν ἔτησιον ἐνοίκιον 100.000 δρχ., θ' ἀποδίδῃ νῦν, ἐὰν ἐφαρμοσθῇ τὸ νέον μέτρον, μόλις 5,000 δρχ! Τοῦτέστι τὸ Γεν. Ἐκκλῆσ. Ταμεῖον ὀφείλει ν' ἀντιμετωπίσῃ νέον ἔλλειμμα 2—3 ἑκατομμυρίων ἔτησιως μόνον ἐκ τῶν λειβαθίων και τῶν βοσκοτόπων.

Βεβαίως ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει ν' ἀναπτύξῃ τὴν φιλανθρωπικὴν και κοινωφελῆ αὐτῆς δράσιν χρησιμοποιοῦσα, πρὸ πάντων, τὰς Ἱεράς Μονάς, ὡς και ἐν τῷ περαιτέρῳ δημοσιευομένῳ ἀρθρῷ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἠλείας ἀναπτύσσεται. Ἀλλὰ διὰ τίνων μέσων;

Οἱ λέγοντες και γράφοντες ὅτι νέμονται οἱ μοναχοὶ τὴν περιουσίαν τῶν Ἱερῶν Μονῶν, εὐρίσκονται ἐν δεινῇ πλάνῃ. Οἱ Ἕλληνες μοναχοὶ εἶναι ἀπλοὶ φύλακες και καλλιεργηταὶ τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας, ἥς τὰ ἐτήσια περισσεύματα ἀποτελοῦσι τὰς μόνας προσόδους τοῦ Γεν. Ἐκκλῆσιαστικοῦ Ταμείου. Οἱ μοναχοὶ ταλαιπωροῦνται, διεξάγουσιν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἀρπάγων τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας, ὑποβάλλονται εἰς μεγάλας στερήσεις, μόνον και μόνον ὅπως πορίζεται ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία πόρους τινὰς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς, ἢ δ' Ἐκκλησία εὐρίσκειται πρὸ ἀμηχανίας, διότι τὸ Κράτος χρησιμοποιοῖ μὲν τὴν Μοναστηριακὴν περιουσίαν, πολλάκις, ὁμολογουμένως δι' ἀναποφεύκτους κοινωνικὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ χωρὶς νὰ σκέπτεται περὶ ἀντισταθμισμάτων πρὸς τὴν Ἐκκλῆ-

σαν διὰ τὴν ἐπερχομένην μείωσιν τῆς παρουσίας τῆς.

Πρόκειται λοιπὸν περὶ δεινῆς παρεξηγήσεως, ἀλλὰ καὶ περὶ σοβαροῦ προβλήματος, ὅπερ ἀντιμετωπίζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Ο ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ ΒΙΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΝΑΓΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ

Ἀπὸ μακροῦ παρακολουθῶν μετὰ πόνου τὴν σημερινὴν κατάπτωσιν τοῦ μοναχικοῦ βίου, ἠθέλησα νὰ διεισδύσω καὶ ἀνεύρω τὸ αἷτιον αὐτῆς. Τινὲς ἐκ τῶν νεωτέρων, ἐπιπολαίως κρίνοντας τὰ πράγματα, λέγουσιν ὅτι δῆθεν ἡ δουλεία ἐγέννησε καὶ ἐξήπλωσε τὸν μοναχισμόν καὶ ὅτι, συνεπῶς, σήμερον μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθερίας, ὁ μοναχισμὸς ἀποτελεῖ ἀναχρονισμόν, καὶ οὐδένα ἐξυπηρετεῖ σκοπὸν, καὶ ἐντελῶς ἄχρηστος, ἂν μὴ καὶ ἐπιβλαβὴς ἀποβαίνει τῇ κοινωνίᾳ.

Τὰ πράγματα ἐν τούτοις, κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην, δὲν ἔχουσιν οὕτω. Ἡ ἐν παρθενίᾳ διαβίωσις, ἐν τῇ χριστιανικῇ κοινωνίᾳ, ἐθεωρήθη ἀρχῆθεν ὡς ἡ ἀνωτέρα ἐμπνεύσεως δῶρον, ὡς βιωτὴ κρείστων πάσης ἄλλης, ἀλλ' ὅταν οἱ οὕτω διαβιοῦντες, ἀφισροῦντο εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς ἀρετῆς. Οὕτω οἱ παρθενικὸν διάγοντες βίον ὀνομάσθησαν ἀσκηταί, δὲν ἐβράδυναν δὲ οὕτω νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκ τῶν πόλεων, ζῶντες, κατ' ἀρχὰς μὲν, κατὰ μόνας, ὡς ἀναχωρηταὶ ἀσκηταί, βραδύτερον δὲ καθ' ὁμάδας, ἅς συστηματικῶς διωργάνωσαν ὁ Μέγας Ἀντώνιος, ὁ Παχώμιος, ὁ Μέγας Βασίλειος καὶ ἡ Ἁγία Συγκλητική. Οὕτω βλέπομεν τὸν Μοναχικὸν βίον ἐκπηδήσαντα ἀπ' αὐτῶν τῶν σπλάγγχνων τῆς χριστιανικῆς κοινωνίας, ἀπ' αὐτῆς τῆς διδασκαλίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ποτιζοντα τὰς ρίζας αὐτοῦ.

Προσευχή, μελέτη, ἐργασία, ἰδοὺ τὰ στάδια τῆς καθημερινῆς τῶν ζωῆς! Ἀνανέωσις τῶν πρώτων ὑλῶν τῶν ἐργοχειρῶν τῶν, συντήρησις καθόλου, καὶ ἐλεημοσύνη, ἰδοὺ ἡ διάθεσις τῶν προσόδων τῶν! Μεγάλοι διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, σεμνώματα τῆς ἀρετῆς, αὐταπαρνήσεως ὑποδείγματα ἐξῆλθον ἐκ τῶν τάξεων τῶν μοναχῶν. Μοναὶ μετεβλήθησαν εἰς Σχολὰς, φωτειναὶ ἀκτινοβολαί, μορφώσεις πνεύματος καὶ καρδίας, ἐξεπέμφθησαν ἐπὶ μακρὸν ἐξ αὐτῶν, λαμπρόνασαι ὀλοκλήρους ἐποχάς. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς δουλείας αἱ ἱεραὶ μοναὶ ὑπῆρξαν τὰ κρησφύγετα τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, οἱ πνευματικὸι φάροι, οἳ τινες ἔχνον ἄπλυτον τὸ φῶς τῶν, φῶς

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Ἐθαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἡμερομηνία	Ἡχοί
5	Κυρ. Α' ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ	Κυρ. Α' ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ	—	—
12	> Β' τοῦ Θωμᾶ	> Β' τοῦ Θωμᾶ	Α	α'
19	> Γ' τῶν Μυρ.	> Γ' Μυροφόρ.	Δ	β'
26	> Δ' Παραλύτου	> Δ' Παραλύτου	Ε	γ'

παρηγορίας πρὸς τοὺς ἐν τῷ σκοτεινῷ πελάγει τῆς δουλείας ναυσιπλοοῦντας, οἱ δὲ μοναχοὶ ὑπῆρξαν οἱ λαμπαδοῦχοι τοῦ φωτισμοῦ τοῦ πνεύματος καὶ οἱ ἐμπνευσταὶ τῆς ἐλευθερίας εἰς τὰς καρδίας τῶν δούλων.

Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος μας, ὁ Μοναχικὸς βίος, ὁ ὁποῖος θὰ ἔδει νὰ διοργανωθῇ ἐπὶ νέων βάσεων, ἵνα χρησιμεύσῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ Ἔθνους καὶ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐγκατελείφθη εἰς τὴν τύχην του. Ἀντὶ νὰ ἐνοποιηθῇ εἰς μίαν ἐνιαίαν ὀργάνωσιν, κατὰ τὸ σύστημα τῆς Διοικήσεως τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Μονῶν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἐκασταχοῦ ἀρχιερέων, μὲ κοινωφελεῖς κατευθύνσεις πρὸς πλήρωσιν τῶν προορισμῶν του, ἐνοποιήθη μόνον οἰκονομικῶς διὰ τοῦ νόμου ΓΥΙΔ, ὅστις μετέβαλε τοὺς μοναχοὺς εἰς φύλακας καὶ μόνον, καὶ διαχειριστὰς ὑπευθύνους καὶ ἀμίσητους τῆς Μοναστηριακῆς παρουσίας, χωρὶς νὰ ληφθῇ οὐδὲ μία πρόνοια μορφώσεως καὶ χρησιμοποίησεως αὐτῶν τε καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν. Ἀτυχῶς οὕτε οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας, οὕτε οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Ἔθνους ἐσκέφθησαν κἂν δι' αὐτό, διὰ τοῦτο ὑπέχουσι ἀμφοτέρω ἱστορικὰς εὐθύναις, καὶ μεγαλυτέρας μάλιστα οἱ πρώτοι.

Νομίζομεν ὅμως, ὅτι τὸ κακὸν τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ διαιωνιζόμενον. Ἐχομεν ἀκόμη καιρὸν καὶ πρέπει νὰ τὸν ἐπωφεληθῶμεν.

Μοναὶ μεγάλαι καὶ εὐποροὶ θὰ ἠδύναντο νὰ διοργανωθῶσιν εἰς Ὀρφανοτροφεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων, ὡς καὶ εἰς Γηροκομεῖα ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἀλλὰ καὶ ἀναρρωτήρια ἠδύναντο τινὰ νὰ γίνωσι, καὶ ὡς παιδικαὶ ἐξοχαὶ νὰ χρησιμοποιοιθῶσι χωρὶς νὰ μεταβληθῇ ἡ μορφή των καὶ ἡ διοικήσις των, ἐὰν τὸ Κράτος δὲν ἐδήμειε τὴν παρουσίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ παρεῖχεν εἰς αὐτὴν τὰ πρὸς τοιοῦτους σκοποὺς οἰκονομικὰ μέσα, ἐὰν δὲν ἠνάγκαζε τὴν Ἐκκλησίαν ν' ἀποζῆ ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν Μονῶν! Μήπως δὲν ὑποχρεοῦται εἰδικῶς ἡ Ἐκκλησία ὑπὸ τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλανθρωπίας; Δὲν βλέπομεν τί γίνεται εἰς ἄλλας Ἐκκλησίας; Καὶ δὲν πρέπει νὰ

ἀναζήση ἐν ταῖς καρδίαις μας ἢ φιλοτιμία τῆς ἐμφανίσεως καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μας μιᾷ παραλλήλου τοιαύτης πνευματικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς κοινοφελοῦς κινήσεως; Διὰ τὸ ἀφίνομεν τὸν μοναχικὸν μας βίον νὰ μαραίνηται καὶ νὰ φθίνῃ ἐκ τῆς ἀχρηστίας, τὰς δὲ Ἱερᾶς Μονᾶς μας, τὰ σεμνώματα αὐτὰ τῆς Ἐκκλησίας μας, τὰ ἱστορικὰ κειμήλια τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς φιλοπονίας τῶν παλαιότερων, τὰ μανσωλεῖα τοῦ πόνου τῆς δουλείας, καὶ τοὺς βωμούς, ἅψ' ὧν ἐξεπήδησεν ἡ φλόξ τῆς ἐλευθερίας, τὰ μετὰ τόσων κόπων καὶ μόχθων κτισθέντα, τῶν ὁποίων ἕκαστη πέτρα κρύπτει καὶ ἐν μυστικῶν ἱστορικῶν παραδόσεων, Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐθνικῶν, τῶν ὁποίων ἕκαστος θάλαμος κρύπτει τόσα δάκρυα κατανύξεως, τόσους πόνους καρδιῶν, τόσα ἀρετῆς ἰνδάλματα, τὰ ἀφίνομεν σιγὰ σιγὰ νὰ κρημνίζονται ἀστόργως, καὶ νὰ συμπαρᾶσθωσιν εἰς τὴν πτώσιν τῶν ἱστοριῶν καὶ δόξαν, ἀλλὰ καὶ τὴν φιλοτιμίαν τὴν ἰδικὴν μας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐσιτάθημεν ἱκανοὶ νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὰ νέαν ζωὴν;

Ἄνάγκη λοιπὸν ἀπαραίτητος ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ ἐντείνωμεν ὅλοι τὰς προσπάθειάς μας, καὶ νὰ συντονίσωμεν αὐτάς, πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ μοναχικοῦ βίου ἐπὶ νέων βάσεων, πρῶτον οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἄς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι μίαν τοιαύτην προσπάθειαν θὰ ὑποστηρίξωσιν ἐκθύμως τόσον οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ λαοῦ, ὅσον καὶ οἱ αἰδήποτε Κυβερνήσεις τῆς χώρας. Ἐκεῖνο, ποῦ δὲν πρέπει νὰ ἀνεχθῆ ἡ ψυχὴ μας καὶ ἡ φιλοτιμία μας εἶναι, ἡ σημερινὴ κατάπτωση τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ ἡ ἀχρηστευσις αὐτοῦ. Ἀνόρθωσιν ζητοῦν οἱ πτωχοὶ μας μοναχοί. Ἀνόρθωσιν ζητεῖ ἡ Ἐκκλησία. Ἀνόρθωσιν ζητεῖ ἡ Πατρις.

Ὁ Ἡλίας ΑΝΤΩΝΙΟΣ

ΗΣΥΧΟΣ ΗΜΕΡΑ

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐν ταῖς Θεολογικαῖς Σχολαῖς καὶ τοῖς Σεμιναρίοις τῆς Ἐπισκοπιακῆς Ἐκκλησίας ἀφιερῶνται ὀλόκληρος ἡμέρα εἰς ἕκτακτον καὶ αὐστηρὰν αὐτεξέτασιν καὶ συνεχῆ μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐπιχειρῶντιαν φέρουσα τὸ ὄνομα «ἡσυχος ἡμέρα», ὡς ἐκ τῆς αὐστηρᾶς καὶ ἀπολύτου ἡσυχίας, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει αὐτήν. Κατ' αὐτὴν ὀφείλουσι πάντες νὰ τηρῶσιν ἀπόλυτον σιγὴν καὶ διαρκῶς νὰ προσεύχωνται «στεναγμοῖς ἀλαλήτοις». Ἡ μόνη μετὰ τῆς ἀφώνου ταύτης κοινότητος ἀκουσμένη κατὰ τὴν ἡσυχον ἡμέραν φωνὴ εἶναι ἡ τοῦ «ἀρχηγοῦ» τῆς ἡμέρας, ὅστις ἀπαγγέλλει τὰς εὐχὰς ἐν τῷ Ναῷ κατὰ τὰς ὥρας τῆς προσευχῆς, κηρύττει δὲ καὶ τὸν κατάλληλον τῇ περιστάσει θεῖον λόγον,

Ὁμολογῶ ὅτι πολὺ συνεκινήθη, ὅταν διὰ πρώτην φοράν κατὰ τὴν προτελευταίαν Πέμπτην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου μετέσχον τῆς πρώτης διὰ τὸ τρέχον Ἀκαδημ. ἔτος ἡσύχου ἡμέρας καὶ ἀνεπόλησα τοὺς ὠραίους ἐκείνους χρόνους τῆς ἐν τῇ ἀγίᾳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ ἀκμῆς τῆς ἀληθοῦς Μοναχικῆς πολιτείας!

Τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως ἐδόθη κατὰ τὴν 10ην νυκτερινὴν ὥραν τῆς προτεραίας διὰ καθῆς προσευχῆς καὶ κηρύγματος, εἶχε δ' ὀρισθῆ ἀρχηγὸς ὁ καὶ τὸν εἰς Εὐρώπην διὰ λόγους υγείας ἀπουσιάζοντα Κοσμήτορα ἀναπληρῶν Πρεσβύτερος Addison Ewing καθηγητῆς τῆς Ὀμιλητικῆς καὶ ἀνὴρ μεμαρτυρημένης εὐσεβείας.

Ἀπὸ τῆς διαληφθείσης 10ης νυκτερινῆς μέχρι τῆς 10ης νυκτερινῆς τῆς ἐπομένης ἔλαβον χώραν ἐν τῷ ἐν τῇ κατακόμβῃ τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ναοῦ παρεκκλησίῳ ἑπτὰ κοινὰ προσευχαὶ μετὰ κηρύγματος.

Τόσον οἱ κατάλληλοι ψαλμοὶ καὶ ὕμνοι, ὅσον καὶ τὰ ἐμπνευσμένα κηρύγματα τοῦ ἀρχηγοῦ, τὰ σιγανὰ καὶ μυστικοπαθῆ καὶ μετ' ἀναλόγου πρὸς τὴν ἡμέραν ὕφους ἀπαγγελόμενα, ἦσαν ὑπέροχα καὶ εἶχον τὴν δύναμιν νὰ ἀναβιδάσωσιν τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ποίμνιον εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

«Δὲν ὀμιλοῦμεν, εἶπεν ὁ πλήρης πνεύματος ἱερεὺς, διότι εἴμεθα ἀπησχολημένοι σκεπτόμενοι.... Ζητοῦμεν κατ' ἐξοχὴν τὴν ἡμέραν νὰ πλησιάσωμεν τὸν Θεὸν καὶ τὸν Σωτῆρα ἡμῶν, τοῦ ὁποίου τὴν ἐνσάρκωσιν μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἑορτάσωμεν... Ὅσον πλησιέστερον φθάσωμεν, τόσον ἐναργέστερον θὰ ἴδωμεν τὸ μυστήριον τῆς ἐνσαρκώσεως καὶ τόσον πληρέστερον θὰ ἐνοήσωμεν τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιβολῆς Του ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς!... Διανύσατε τὸ μεταξὺ τῶν κοινῶν αὐτῶν προσευχῶν ἄφωρον χρονικὸν διάστημα ὅπως ἕκαστος εὐρίσκει κατάλληλον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ. Ἀνέλθετε εἰς τὸν Ναόν, περιπατήσατε εἰς τὸν περίβολον, κλεισθήτε εἰς τὰ δωμάτιά σας, ἐξέλθετε εἰς τὰς ὁδοὺς, πράξατε ὅτι δὴποτε νομίζετε ὅτι θὰ σὰς φέρῃ πλησιέστερον τοῦ Θεοῦ!...»

Τὰς λέξεις τοῦ τελευταίου κηρύγματος αὐτοῦ τὰς συνέδεσε μετὰ τῆς ἐπακολουθησάσης κατὰ τὴν πρωτὴν τῆς Παρασκευῆς θείας Κοινωνίας, τονίσας τὴν δι' Αὐτῆς: πλήρη καὶ τελείαν μετὰ τοῦ Θεοῦ ἔνωσιν.

Ἡ πρωτὴ τῆς Παρασκευῆς ἐπανεφέρην εἰς τὴν Σχολὴν τὴν συνήθη κίνησιν καὶ ζωὴν καὶ τὰ πρόσωπα πάντων ἐμαρτύρουν τὴν ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἐξαιρετικὴν τῆς προτεραίας ἐπίδρασιν. Οἱ πρωτοετείς ἰδίᾳ φοιτηταὶ οἱ διὰ πρώτην φοράν μετασχόντες ἡσύχου ἡμέρας μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὠμίλουν περὶ τῆς σπουδαιότητος, τὴν ὅποیان ἔχει διὰ τὸν μέλλοντα κληρικὸν εἰς τοιοῦτου εἶδους ἰδιαίτερος καὶ ἐντελῶς προσωπικὸς καταρτισμὸς, ἐξέφρασαν δ' ἅπαξ ἐτι πάντες τὴν ἀγάπην τῶν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν ἔταν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, τοῖς ἀνέφερον τὰς ὠραίας καὶ χα-

πρακτικῶς ἐκείνας λέξεις τοῦ ἱεροῦ ἐκ Ναζιανζοῦ Πατρὸς ἡμῶν «καθαρθῆναι δεῖ πρῶτον, εἶτα καθάραι· σοφισθῆναι, καὶ οὕτω σοφίσαι· γενέσθαι φῶς, καὶ φωτίσαι· ἐγγίσει Θεῶ καὶ προσαγαγεῖν ἄλλους· ἀγιασθῆναι, καὶ ἀγιάσαι». Νομίζω ὅτι περιτεύει πᾶν σφάλμα ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω. Διότι τίς δύναται νὰ ἀμφισβήτησιν τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα μιᾶς τόσοσ ἐυγενοῦς ψυχικῆς κινήσεως, οἷα ἡ ἐν τῇ ἐκτεθείσῃ ἡσυχίᾳ ἡμέρα;

Philadelphia

† Ἀρχιμ. ΠΑΝΤΕΛΕΙΜΩΝ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Η ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΑΘΕΪΑ

Αἱ πληροφορίες, τὰς ὁποίας ἐκάστοτε μεταβιβάζει ὁ τηλεγράφος ἐκ Μόσχας, πᾶν ἄλλο ἢ παρουσιάζουσιν ἐνθαρρυνομένους τοὺς ἀναλαβόντας τὴν κατὰ πινξιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναίσθηματος τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποτελεσμάτων τῆς ἀντιθρησκευτικῆς πολιτικῆς τῶν καλλιεργητῶν τοῦ «ἐρυθροῦ παραδείσου». Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι λαὸς ζήσας ἐπὶ αἰῶνας ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων, ἃς βίβ ἐκλήθη ὑπὸ τῶν δικτατόρων του νὰ ἐγκαταλίπη δὲν εἶναι δυνατόν ἢ νὰ αἰσθανθῆ φρίκην καὶ ἀγανάκτησιν ἐπὶ τῇ ἐπαπειληθείσῃ βίβ καὶ νὰ εὖρη ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν καὶ τὸν ἠρωϊσμόν ἵνα ἀντιστῆ, ὡς ἀρμόζει, κατ' αὐτῆς, ὅταν μάλιστα πρόκηται περὶ παραδόσεων χριστιανικῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ἤδη ἐμφυτεύσει ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ λαοῦ τὰ σπέρματα τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς αὐτοθυσίας. Ἄλλὰ ὅ,τι δὲν κατώρθωσεν ἡ βίβ ἐπὶ τῶν ἐνηλίκων πολιτῶν τῶν σοβιετικῶν δημοκρατιῶν, δὲν ἐγκατελείφθη εἰς τὴν τύχην του προκειμένου περὶ τῶν ἀνηλίκων, καὶ λίαν ἐνωρίς ἀνεγνωρίσθη ὅτι εἶναι ἀνάγκη μεταξὺ τῶν νέων ἰδίως νὰ καταργηθῆ ἡ βίβς, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐλπίζει νὰ στηριχθῆ τὸ κομμουνιστικὸν συγκρότημα καὶ δὴ διὰ μεθόδων προσφορωτέρων καὶ μηδεμίαν ἀπὸ μέρους τῶν παιδαγωγουμένων δυναμένων νὰ προκαλέσωσιν ἀντίδρασιν. Ἄφ' οὗ ἀναλόγως ἀπασχολούμενοι οἱ τρόφιμοι τῶν παντὸς βαθμοῦ μπουλσεβικῶν σχολείων χάνουσι πάντα δεσμόν πρὸς τὰς οἰκογενειακὰς τῶν παραδόσεις καὶ βιβληθὸν λησιμονοῦσιν ὅ,τι ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ στοιχεῖον μελλοντικῆς ἀντιδράσεως εἰς τὴν συνείδησίν των, ἐκτίθενται οὕτως, ἐντελῶς παρεσκευασμένοι, κατὰ τὴν κρισιμοτέραν τῆς ἡλικίας των περίοδον ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν δῆθεν ἐπιστημονικῶν θεωριῶν τῶν διαφόρων αὐλλόγων τῶν ἀθέων».

Δὲν φοβούμεθα ὅτι πρόκειται ἡ ἀλήθεια νὰ ζημιωθῆ τὸ παράπαν ἐκ τῆς σκοτεινῆς ταύτης δοκιμασίας, τὴν ὁποίαν διέρχεται, ἀλλὰ καὶ τίς δὲν θὰ ἤρχειτο

ὅπως ἡ δοκιμασία παρέλθῃ τὸ ταχύτερον, ὅταν μάλιστα δὲν γνωρίζωμεν ἂν ἡ κατ' αὐτῆς ἀντίδρασις ἔχη τὴν ἔντασιν, ἢ ὁποία χρειάζεται εἰς περιστάσεις τόσοσ κρισίμους; Καὶ τίς δὲν θὰ ἐπεθύμει νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν προφύλαξιν ἐκείνων ὅσοι ἀκόμη δὲν ἐξετέθησαν εἰς τοὺς κινδύνους τῆς δοκιμασίας; Συνήθως θρηνοῦμεν τὴν κατάστασιν καὶ ἐκπέμπομεν μύθους ἀναίθεματισμῶν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ διὰ τὴν πρόληψιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ κακοῦ, πολλῶ δὲ μᾶλλον οὐδόλως ἐπανορθοῖ τὴν ἤδη ἐπενεχθεῖσάν που βλάβην. Ἡ ὠργανωμένη ἀθεΐα, ἢ ἀποτελοῦσα τὴν βίβσιν καὶ τὸ στήριγμα τῶν δικτατόρων τῆς Μόσχας, δὲν εἶναι μόνον στήριγμα ὠρισμένου κοινωνικοῦ ἢ πολιτικοῦ συστήματος, ἀλλ' ἀποτελεῖ ἅμα καὶ τὴν μᾶλλον—ἔν' οὕτως εἶπωμεν—συγχρονισμένην μορφήν τοῦ κακοῦ, κατὰ τοῦ ὁποῖου ὁ Χριστιανισμὸς ἐπάλαισε πάντοτε ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐμφανίσεως τοῦ θεοῦ Ἰδρυτοῦ του, ἀπὸ τῆς ἐπόψεως δὲ ταύτης ἐπιβάλλεται ὁ συγχρονισμὸς καὶ τῶν μέσων τῆς κατ' αὐτοῦ πάλης. Γλαῦκα θὰ ἐκόμιζεν εἰς Ἀθήνας πᾶς, ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ εἶπῃ ὅτι οἱ πλόκαμοι τοῦ δικτύου τῆς ὀργανώσεως τῶν ἀθέων ἐπεξετάθησαν ἤδη καὶ μέχρις ἡμῶν, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐμπνέῃ ἀνησυχίας ἢ σημερινῆ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς σοβαρότης, ἔστω καὶ ἂν οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι στρατολογῶνται μεταξὺ τῶν ἀπελπίδων ναυαγῶν τῆς ζωῆς, οἱ ὁποῖοι ζητοῦσιν ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ τὴν σωτηρίαν. Βεβαίως δὲν δύναται τίς νὰ δώσῃ ὑπερβάλλουσαν σημασίαν εἰς βακχικούς ὑστερισμούς ἀνερματίστων τινῶν παιδαριῶν ἰθυνομένων ὑπὸ τοῦ παραληροῦντος συμφρόντος μιᾶς ὀλιγαριθμοῦ καὶ ἀχαλινώτου φαυλοκράτίας, ἀλλ' ἀποτελεῖ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, κατάστασιν—ἔστω καὶ παθολογικὴν—μερίδος τινὸς τῆς σπουδαζούσης καὶ ἐν τισι καὶ τῆς ἐργαζομένης νεολαίας ἢ ὑστερικῆ αὐτῆ κατάστασις καὶ ἐπιβάλλεται ἢ λῆψις τῶν ἀπαιτουμένων μέτρων πρὸς πρόληψιν ἐπεκτάσεως τοῦ κακοῦ.

Πολὺ φοβούμεθα ὅτι ἡ Πολιτεία, ἐν ᾗ ἐνίστε ὑπερτονίζει τοὺς ἀνατρεπτικούς κινδύνους παρανοεῖ τὸ μέγα συμφέρον, τὸ ὁποῖον ἔχει ὕψος βοηθήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὸ ἐπίπονον ἔργον της καὶ ἀντλεῖ εἰς πῖθον δαναΐδων προσπαθοῦσα νὰ προλάβῃ κακὰ, τὰ ὁποῖα μοιραίως ἐπέρχονται κατὰ τῶν λαῶν, τῶν ὁποίων οἱ πνευματικοὶ ἡγέται δὲν ἔχουσι τὴν ἀπαιτουμένην ὑποστήριξιν διὰ νὰ κρατήσωσιν ἀκμαῖον τὸ θρησκευτικὸν φρόνημα καὶ τὰ ἀπαιτούμενα μέσα διὰ ν' ἀντιτάξωσιν ὠργανωμένην ἀντίδρασιν κατὰ πάσης ὠργανωμένης κινήσεως πρὸς ἀνατροπὴν τῶν κρατουσῶν ἀξιών. Ἐνίστε μάλιστα συμβάλει καὶ τοῦτο τὸ

τραγικόν, ἐκεῖ ἔνθα ἡ πνευματικὴ κίνησις ἀφίεται νὰ νεκρωθῆ βαθμηδὸν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι μελλοντικῆς ἐκδηλώσεως ζωτικότερου ἐνδιαφέροντος τῶν δυναμένων νὰ βοηθήσωσιν ὄντως, ἢ καταστροφῆ εἶναι εὐκολότερα ἢ εἰς τὰς χώρας, ἔνθα οἱ πνευματικοὶ ἡγέται εἶναι ὑπεχρωσμένοι ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν συνθηκῶν νὰ ἀγωνίζονται ἐναντίον τῶν κρατούντων. Αὐτὸ τοῦλάχιστον ἀπέδειξε μέχρι τῆς στιγμῆς ἡ ἱστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τὸ πρόσφατον παράδειγμα τῆς ρωσικῆς τραγωδίας. Εἰς τὴν Ρωσίαν οἱ κρατοῦντες ἀντελήφθησαν ὅτι δὲν ὀφείλει ἡ βία τοὺς ἀθεϊστικούς τῶν σκοπούς, εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ γίνῃ ποτὲ ἀντιληπτόν ἀπὸ τὸ Κράτος ὅτι βλάπτει ἢ ἐγκατάλειψις καὶ ἡ μοιρολατρικὴ ἀντιμετώπισις τῶν ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας του; Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ὀργανωμένη ἀθεΐα ἐνεδρεύει καὶ δὲν εἶναι μόνος τῆς Ἐκκλησίας ἔργον ἢ ἀντιμετώπισις τῆς, ἐφ' ὅσον αἱ συνέπειαι τῆς ἔχουσι γενικώτερον ἐπὶ τοῦ ὅλου κοινωνικοῦ συγκροτήματος ἀντίκτυπον, ἀλλ' οὔτε καὶ ἀρκεῖ μόνη ἡ λήψις νομοθετικῶν μέτρων ἐναντίον κινήσεως, ἢ ὁποῖα ἔχει τὴν πρόνοιαν νὰ παρουσιάζεται καὶ ὡς ρεῦμα ἰδεολογικόν. Τὸ ζήτημα εἶναι βαθυτέρας σημασίας ἢ ὅσον παρουσιάζεται συνήθως καὶ τὸ καθήκον τῆς Πολιτείας εἶναι μεγαλειότερον ἢ ὅσον γίνεται ἐνίοτε ἀντιληπτόν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθεν εἰς τρεῖς συνεδρία κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην καὶ εἰς μίαν κοινὴν μετὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου τὴν χθὲς Παρασκευὴν καθ' ἣν ἐξητάσθη γενικῶς τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα. Ἐπειδὴ δ' ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐπισκευαὶ τῆς αἰθούσης τοῦ Συνοδικοῦ, αἱ συνεδρία γίνονται ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ.

— Διωρίσθη Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Συσανίου καὶ Σιατίστης ὁ Αἰδ. Ἱερ. Νικόλαος Δάρδας.

— Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ, ὡς προαναγγείλαμεν, ἐγένετο ἡ κηδεία τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Συσανίου καὶ Σιατίστης Ἀγαθαγγέλου. Ἐχοροστάτησεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Μητροπολίτου Ἰκαρίας Νεοφύτου, Ὑδρας καὶ Σπετσῶν Προκοπίου. Παρέστησαν δὲ οἱ λοιποὶ Συνοδικοὶ καὶ πάντες οἱ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντες Ἀρχιερεῖς, μέγας ἀριθμὸς ἐτέρων κληρικῶν καὶ πλῆθος λαοῦ. Ἐπικήδειον λόγον ἀπήγγειλεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως Πολύκαρπος ἐξάρας τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ μεταστάντος. Εἰς τὸ Νεκροταφεῖον συν-

ώδευσαν τὸν νεκρὸν οἱ Σεβ. Δρυϊνουπόλεως, Ἀδριανουπόλεως καὶ ὁ Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, ὅστις ἀπήγγειλε τὰς τελευταίας εὐχὰς. Ὁ ἀειμνήστος Μητροπολίτης Ἀγαθάγγελος κατήγετο ἐκ Κυδωνιῶν, ἐξεπαίδεύθη δ' ἐν τῇ πατρίδι του, ἐν ΚΠόλει καὶ ἐν Ἀθήναις, τυχὼν τοῦ πτυχίου τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου. Χρηματίσας ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη Καθηγητὴς ἐν Κυδωνίαις προσήλθεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Κλήρου, τῇ προστασίᾳ τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου Ἀγαθαγγέλου. Τῷ 1903 ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος Ἐλαίας, ὑπηρετήσας ἐν Πέραν τῆς ΚΠόλεως, εἰτα προήχθη εἰς Μητροπολίτην Σαράντα Ἐκκλησιῶν, ἀναπτύξας μεγάλην δρᾶσιν ἰδίως κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους τῷ 1922 μετετέθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἐδέσσης καὶ ἐξ αὐτῆς τῷ 1925 Σισανίου καὶ Σιατίστης, ἣν ἐποίμανε θεαρέστως καὶ ἐν ἣ ἔπαυε τὴν ὑγείαν.

— Οἱ ἐνοριακοὶ Ἐπίτροποι τῆς περιφερείας Μητροπόλεως Πατρῶν συμπήξαντες ἰδίαν Ἐνωσιν Ἰδρυσαν Σχολὴν Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἐνεργήσαν δὲ ἀμέσως πλέον τῶν 100 μαθητῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀπὸ ἡμερῶν συνεδριάζουσα ἡ Ἐκκλησία Κύπρου προσέβη πρὸς τοὺς ἄλλοις ἐπὶ τὰς ἐξῆς περὶ μικτῶν γάμων ἀποφάσεις πρὸς ταῖς εἰλημμέναις ὑπ' αὐτῆς κατὰ τὸ 1926 περὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσει, α) Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ὀρθοδόξους ἵνα παρίστανται ὡς παράνυμοι εἰς μὴ τελουμένους κατὰ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα μικτοὺς γάμους, παριστάμενοι δ' ἐπιτιμῶνται. β) Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς μὴ ὀρθοδόξους ἵνα παρίστανται ὡς παράνυμοι εἰς τελουμένους κατὰ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα μικτοὺς γάμους. γ) Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς μὴ ὀρθοδόξους, ἵνα παρίστανται ὡς παράνυμοι εἰς γάμους ὀρθοδόξων. Παραμένει δ' ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ἰσχύϊ ἡ περὶ μικτῶν γάμων Ἐγκύκλιος τῆς 15 Δεκεμβρίου τοῦ 1926.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Περὶ λῆγον τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν Βουκουρεστίῳ συνεκροτήθη συνδιάσκεψις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀνὰ τὸ ρουμανικὸν κράτος «Ἱερατικῶν συνδέσμων», ἥτις μετὰ διήμερους συζητήσεις περὶ τῶν ἐπασχολούτων τὸν ρουμανικὸν κλήρον ζητημάτων κατέληξεν σὺν ἄλλοις, καὶ εἰς τὰς ἐξῆς ἀποφάσεις: α) ὁ ἱερεὺς, ὡς καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν καθ' ὅλου προσωπικόν, τὸ ὅποιον καθ' οἰονδήποτε τρόπον ὑπηρετεῖ ἐν τοῖς ναοῖς, τοῖς σχολείοις, τοῖς νοσοκομείοις καὶ τοῖς λοιποῖς φιλανθρωπικοῖς καθιδρύμασι, δέον νὰ μισθοδοτῶνται ὑπὸ τοῦ κράτους ἐκ κοινδυλίου ἀναγραφόμενου ρητῶς ἐν τῷ ἐτησίῳ κρατικῷ προϋπολογισμῷ, διὰ μισθοῦ ἰσομένου πρὸς τὰς ἀπολαύς τῶν λοιπῶν

δημοσίων υπαλλήλων. β) Πάντες οἱ ἱερεῖς τοῦ κράτους δέον νὰ λαμβάνωσι τὸν αὐτὸν μισθόν. γ) Τὰ ἀνήκοντα εἰς τοὺς ναοὺς (γεωργικὰ) κτήματα ἐκτάσεως 18 ἑκταρίων ἀνήκουσιν εἰς τὸν κλῆρον τῆς ἐνορίας, ὅπου δὲ ἡ ἐνορία στερεῖται τοιούτων κτημάτων δέον νὰ ἀναπληρωθῶναι τὸ ἐξ αὐτῶν εἰσόδημα τῶν ἐνοριακῶν ἱερέων δι' ἰσοπόσου ἀπὸ τοῦ κράτους ἐπιδόματος. δ) Τὸ περίσσευμα τῶν εἰσοδημάτων τῶν τυχόν ὑπὲρ τὰ 18 ἑκτάρια ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ἀνήκει εἰς τὸν ἐνοριακὸν ναόν. ε) Πάντες οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τοῖς ναοῖς τῶν εἰς τὸ ρουμανικὸν κράτος προσαρτηθεισῶν νέων χωρῶν δέον νὰ ἀπολαύωσι τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς συντάξεως δικαιώματος τῶν λοιπῶν δημοσίων υπαλλήλων. στ) Τὸ προσωπικὸν τῶν πλουσίων ἐνοριῶν, καίπερ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν συντηρούμενον, ἀλλ' ὅμως ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ ταμεῖον συντάξων 100)ο ἵνα οὕτω συμπεριληφθῇ εἰς τὸ δημοσίον προσωπικόν. ζ) Ἡ ἡμερησία συντήρησις τῶν μοναχῶν δέον νὰ ἀυξηθῇ κατὰ 20 λέι. η) Ἀνάγκη νὰ ὀρισθῇ διὰ νόμου ὅτι ὁ μισθὸς τῶν ἱερέων θὰ καταβάλλεται εἰς αὐτοὺς ὡς καὶ ὁ τῶν δημοσίων υπαλλήλων καὶ τῶν διδασκάλων. θ) Τὰ θρησκευτικὰ μαθήματα δέον νὰ διδάσκωνται ἐν ταῖς σχολαῖς τοῦ κράτους δύο ὥρας τὴν ἑβδομάδα. ι) Δέον καὶ διὰ τοὺς ἱερεῖς νὰ θεσπισθῶσι πενταετίαι δημοσίας ὑπηρεσίας οἷαι καὶ διὰ τοὺς διδασκάλους. ια) Οἱ ἐκ τῶν ἱερέων διακρινόμενοι ἐν τῇ ποιμαντορικῇ διακονίᾳ πρέπει νὰ ἐπιβραβεύωνται δι' εἰδικῶν ἀμοιβῶν.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ οἱ ἐν Ἀμερικῇ ἐκ τῶν Ἑλλήνων διαμένοντες ἐν τῷ παλαιῷ ἡμερολογίῳ παρεδέχθησαν τὸ νέον ἡμερολόγιον. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐνεποίησε μεγάλην χαρὰν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν ἔνωσιν τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνισμοῦ.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατὰ ψηφισθὲν ἐσχάτως ὑπὸ τῆς βελγικῆς βουλῆς νομοσχέδιον, οἱ ὑπὲρ τοῦ Κλήρου μισθοὶ ὀρίσθησαν ὡς ἑξῆς: Ἀρχιεπίσκοποι, ἐτησίως 100,000 βελγικὰ φράγκα, ἐπίσκοποι 80,000, ἀρχιεπισκοπικοὶ τοποτηρηταὶ 30.000, ἐπισκοπικοὶ τοποτηρηταὶ 28 000, κανονικοὶ ἀρχιεπισκοπικῶν μητροπόλεων 18,000, κανονικοὶ ἐπισκοπικῶν μητροπόλεων, 17,000, γραμματεῖς ἀρχιεπισκοπῶν 15.000, γραμματεῖς ἐπισκοπῶν 14.000, ἐφημέριοι Α' τάξεως, 12.000, Β' τάξεως 11.000, βοηθοὶ ἐφημερίων Α' τάξεως 10 000, Β' τάξεως 9,500.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐργάζονται αἱ τρεῖς ἐν Ἀγγλίᾳ μεθοδικιστικαὶ Ἐκκλησίαι διὰ τὴν μεταξύ των ἔνωσιν

καὶ τὴν ἀπετέλεισιν ἐνιαίας μεθοδικτικῆς Ἐκκλησίας. Σὺν τῷ χρόνῳ ἡ ἰδέα τῆς ἐνώσεως κατακτᾷ ἕδαφος καὶ ἀπὸ τὰς ἐπιτευχθείσας ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως πλειοψηφίας εἰς πάσας τὰς ἀνδιαφερομένας κοινότητας θὰ ἠδύνατο ἤδη νὰ εἶχε ἐπισημοποιηθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου. Ἀναβάλλεται ὅμως ἡ ὀριστικὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ψηφοφορία μέχρι τοῦ 1932 ἵνα δοθῇ ἐν τῷ μεταξύ καιρὸς νὰ κερδηθῇ καὶ ἡ ὑπολειπομένη ἐλαχίστη μειοψηφία, διότι ἀναγνωρίζεται ἐν προκειμένῳ ἡ ἀνάγκη τῆς ὁμοψήφου ἀποδοχῆς τοῦ πράγματος.

—Ὁ ἀπὸ τοῦ κράτους χωρισμὸς τῆς ἐν Λεττονίᾳ λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας ψηφισθεὶς ἀπὸ τοῦ 1920 ἐπραγματοποιήθη τῇ 5 Σεπτεμβρίου π. ἔ.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου Σερρών διακηρύττει ὅτι τὴν 30 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐκτίθησι εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἑξαμήνου ἐνοικιάσεως τῆς εἰς θέσιν Οὐζουντζιά θερινῆς βοσκῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, διὰ τὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1929. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεως Σερρών ἔξωθεν τοῦ Γραφείου τοῦ Συμβολαιογράφου Σερρών κ. Κων. Τριανταφυλλοπούλου ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Οἱ ὅροι εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Συμβολαιογράφου.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Τατάρνης προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριετοῦς ἐνοικιάσεως ἢ χειμερινῆ καὶ θερινῆ χορτονομῆ τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ Τατάρνης χειμερινοθερινοῦ λειβαδίου τῆς Μονῆς ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Μετόχι—Βαρφές», ἀρχομένης τῆς ἐνοικιάσεως ἀπὸ 23 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ ληγουσῆς τὴν 23 Ἀπριλίου 1932. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Κερασόβῳ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Ἀγραιῶν παρουσία καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμλίου τὴν 7 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης ὥρας π. μ. ἢ δὲ ἔγκρισις ἀπόκειται εἰς τὸ Γενικὸν Ἐκκλ. Ταμεῖον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ
Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. ΤΙΜΟΘΕΟΣ
Διευθυντής: ΓΡΗΓ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου

Τίμημα ἐτησίως ἐγγραφῆς
Ἔσστ. Δρχ. 50. Ἐξστ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3
Γραφεῖα «Ἐκκλησίας»:
Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς ὁδ. Φιλοθέης 21

Τύποις «Φοῖνικος» Ὅδος Σταδίου 44, Ἀθήναι